

A CREDE ÎN ÎNVIERE NE SCHIMBĂ VIAȚA

Personaje:

Povestitorul - Pov

Elena (tânără care crede în Dumnezeu) - E

Iasmina (colega Elenei care nu crede în Dumnezeu) - I

Profesoara de religie - PR

Mama Elenei - ME

Coleg - C

Isus - IS

Baraba - B

Maria - M

Maria Magdalena – MM

Ioan - In

Toma - T

Petru - Pt

Paul – P

Anania - A

Prietenul lui Paul – PP

Alte personaje - Al

Corul – Cor

Primul Act

Cor.: De dragul meu

Scena I: la școală, la sfârșitul ultimei ore de religie

PR.: Având în vedere că ne apropiem de Sărbătoarea Sfințelor Paști, ca temă, pentru prima oră de după vacanță, vă rog să căutați capitolul care vorbește despre Învierea lui Isus Cristos în cele 4 Evanghelii. Vă rog să vă faceți tema, ca să puteți trăi cum se cuvine Sfintele Paști.

(sună clopoțelul – ies toți elevii din clasă, rămân cele două colege)

I.: În sfârșit s-a terminat ora asta de religie. A fost atât de plictisitor ... *(se întinde tare)* să ascult ce oricum nu cred. *(începe să scrie în caiet):* tema oricum nu mi-o fac!

E.: Aaaaa... Ioan, la capitolul ... versetele povestește despre înviere, despre aparițiile lui Isus. Iasmina, știi?

I.: Nu știu, pentru că nu cred și deci, nici nu vreau să știu! Hai să schimbăm discuția!

E.: Cum? Nu crezi în cel care te-a creat și te-a răscumpărat? Părinții nu ți-au vorbit niciodată despre Isus?

I.: Care părinți? Sunt în Italia la muncă, de mulți ani iar eu stau la bunici: bătrâni, bolnavi, plini de griji ...
Doar a tăta îmi spun: asta nu! Asta da! Asta nu! Asta da!

E.: (*o ia grijuliu de umeri*) chiar aseară am fost la Calea Crucii cu mama și cu bunica.

I.: Calea Crucii? Și ce-i asta Calea Crucii?

E.: Dacă vrei, îți povestesc.

I.: Oricum, am timp berechet! Mă așteaptă acasă doar moșneguții ...

E.: Calea Crucii este drumul lui Isus până pe Calvar, unde și-a dat viața pentru mine, pentru tine, pentru părinții mei, ai tăi ... pentru lumea întreagă! Isus a fost condamnat pe nedrept și-a luat crucea pe umeri, a căzut de mai multe ori pentru că era grea tare, a întâlnit-o pe Maria, mama sa, - era îndurerată tare și ea – și-a întipărit chipul pe marama Veronicăi, doar Simon din Cirene la ajutat ...

I.: Am auzit spunându-se multe despre Isus ... dar toate astea nu, niciodată! Trece prin atâtea greutăți pentru mine, pentru tine, pentru părinții noștri?

E.: Și asta este nimic în comparație cu ce urmează. Soldații l-au bătut, l-au scuipat, i-au apăsă mai tare coroana de spini, ... , până la urmă, ca să nu mă mai lungesc, l-au omorât.

I.: l-au omorât?

E.: da, și ghici cum?! În cel mai josnic mod posibil: l-au răstignit, ca pe un răufăcător și între doi tâlhari!!!

Scena II : moartea și înmormântarea lui Isus; Baraba

Crucea lui Isus – Isus răstignit – lângă cruce: M, In, Al

Is.: (*cu vocea stinsă*) Femeie, iată fiul tău! (scurtă pauză) Fiule, iată mamam ta!

(*In o îmbrățișează pe M*)

Is: Tată, în mâinile tale îmi încredințez sufletul (*moare*)

(*fundal muzical*)

B.: (*cântă*) Aud un glas și văd o cruce, Eli lama sabatani / și mă întreb unde-i dreptatea / de ce-i în locul meu Isus? / Dar m-am suit pe Golgota/ Și l-am văzut cum murea iertând/ El, Fiul Omului, nu, nu se poate, cunună de spini, bătut în cuie / nu se poate, nu, nu, nu/ eu, eu Baraba, ar fi trebuit să mor, în locul Lui.

(*se apropie de cruce, o îmbrățișează pe M și In și ajută la îngroparea lui I. I este dus, încet, în spatele altarului*)

C.: Când trupu-i dat jos de pe cruce/și-n brațele Mariei – i pus/ cine-ar putea simți mâhnirea / cu care-l plânge pe Isus! / O, Doamne, noi am fost pricina / c-așa de mult ai suferit / dar tu în marea-ți bunătate / ne iartă tot ce am greșit.

Scena III : tinerele

I.: *(îi sună telefonul, răspunde)* Buni, sunt pe drum! Am întârziat, știu, dar încă mai sunt cu E.

E.: Întreab-o dacă te lasă la mine!

I.: Mă lași la E.? Te rog! Lasă că-mi fac temele ... lasă ... lasă ... mă duc, oricum! Pa! Pa! Pa!

Actul II

Scena I: acasă la E

(le așteaptă mama)

E.: Mamă, scuză-mă că nu te-am anunțat de vizita Iasminei *(o sărută)*, dar mi-a venit ideea pe drum. I-am povestit despre Calea Crucii ... Îți vine să crezi că pentru prima dată aude așa ceva?

ME.: (către I) Chiar nu mergi la Biserică deloc?

I.: Ce Biserică? Bunicii în cămărușa lor, cu televizorul mereu aprins, bunicul nu-i mereu treaz ... cu radioul, iar eu ... cu ale mele: facebook, skype, chat, sms – uri ... am o grămadă de prieteni on-line !!!

E.: virtuali, oricum!!!

ME.: haideți la masă, că se răcește!

E.: mamă, până mâncăm, îmi aduci biblia din biblioteca tatei? Trebuie să căutăm pentru ora de religie niște versete despre înviere.

ME.: *(vine cu biblia deschisă și începe să citească din evanghelia după In.)* Capitolul 20, versetele de la 1 la 30, în evanghelia după Sf. Ioan, capitolul 24, versetele de la 1 la 50 în evanghelia după sf. Luca, capitolul 16, versetele de la 1 la 18 în evanghelia după Marcu

E.: Și în evanghelia după Matei?

ME.: *(răsfoind biblia)* capitolul 28, versetele de la 1 la 20.

Scena II: Învierea lui Isus

Cor: Cristos a înviat, Cristos a înviat ...

IS învie - iese de după altar - , glorios și o întâlnește pe Magdalena

Pov.: În prima zi a săptămânii, dis-de-dimineață, pe când mai era încă întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt și a văzut că piatra fusese luată de la mormânt. În timp ce plângea, Isus s-a apropiat de ea și i-a zis:

IS.: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?

MM.: Domnule grădinar, dacă dumneata l-ai luat, spune-mi unde l-ai pus și eu îl voi lua.

IS.: Maria!

MM.: Învățătorule!

IS.: Nu mă atinge, pentru că nu m-am urcat încă la Tatăl, dar du-te la frații mei și spune-le: mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru.

Al, M, T, se roagă cu psalmii. Vine MM plină de bucurie.

MM.: A înviat, a înviat! Învățătorul a înviat!

T.: Maria, așează-te, ești obosită, te-ai trezit devreme! Liniștește-te!

MM.: Dar a înviat! A vorbit cu mine, m-a chemat pe nume, l-am recunoscut! Mi-a spus: du-te la frații mei și spune-le: mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru.

În timp ce MM vorbește, Apare IS., toți sunt plini de uimire. A stat în mijlocul lor și le-a zis:

IS.: Pace vouă! *(apostolii și cei prezenți se bucură, îl înconjoară)* Așa cum m-a trimis pe mine Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi! Primiți poe Duhul Sfânt. Cărora le veți ierta păcatele vor fi iertate, cărora le veți ține, vor fi ținute.

(înspre Toma): Toma, adu-ți degetul tău aici, iată mâinile mele! Adu-ți mâna și pune-o în coasta mea și nu fi necredincios, ci credincios! *(îi ia degetul lui Toma și îl pune în coastă)*

T.: Domnul meu și Dumnezeuul meu!

IS.: Pentru că m-ai văzut, ai crezut! Fericiți cei care nu au văzut și au crezut.

Cor: Ref. /Cântec: E viu, e viu

Scena III: realitate, nu poveste

I.: Chiar îmi place povestea!

E.: Poveste? E realitate! Este o istorie adevărată!

I.: Mi-e greu să cred ... dar îmi place!

Actul III

Scena I: în clasă, la ora de religie: Credința I.

I.: ce să-ți spun, scumpă prietenă, că am fost la Biserică în noaptea de Înviere!!!

E.: Chiar? Dar e extraordinar! (o îmbrățișează). Și bunicii?

I.: Daaaaa! Au fost și ei cu mine! Eu i-am chemat, dacă nu, ar fi stat iar la televizor, ca de obicei!

PR.: *(intră în clasă)* Bună ziua! Ia să vedem cine știe care sunt roadele Învierii, asta, bineînțeles, doar dacă ați fost la Biserică în noaptea și în ziua de Paști!

I.: aș dori să vă povestesc eu cum am început să cred!!!

PR.: ooo, ia să auzim , lasmina!

I.: Credința o aveam în mine, ca toți ceilalți, a trebuit doar să iasă din mormântul sufletului meu!

PR.: Și, să înțeleg că a ieșit exact în noaptea de înviere? Hai, liniște, hai să o ascultăm!

I.: S-a întâmplat în prima și unica seară în care am închis leaptopul și telefonul. Ce liniște ... nu-mi venea să cred! Am început să mă gândesc la povestea relatată de tine, Elena ... La gândul că Isus a murit pe cruce pentru mine, pentru părinții mei, pentru bunicii mei ... am simțit dorința să-l pot cunoaște pe acest Isus suferind! Așa am decis să merg la Biserică! Mai ales că mă neliniștea gândul învierii: Cum putea să moară și să învie un om, pentru o lume întreagă! În Biserică am izbucnit în lacrimi! Ceva era mai tare decât mine! Am izbucnit în lacrimi atunci când părintele paroh a dezvelit statuia lui Cristos cel Înviat! Era doar o statuia, dar am simțit privirea vie a lui Isus asupra mea! A înviat pentru mine! A înviat în mine, acum cred! Am pierdut atâta timp vorbind cu prietenii mei virtuali, pe facebook, am pierdut timp prețios plimbându-mă prin cluburi, seara târziu pe străzi, am pierdut timp și energii prețioase când mă enervam pe bunicul beat ... sau pe mama care mă suna doar câteodată, când își amintea de mine! În tot acest timp, Isus murea în sufletul meu sufocat de plăcerile și comoditățile mele!

PR.: ce har deosebit ai primit, lasmina! Mi se pare o minune a Sfințelor Paști, nu doar un rod! Chiar o minune!

I.: Ce noroc că m-am trezit la realitate! Ce noroc că m-a atins și pe mine ... cum l-a atins pe Toma, pe Maria Magdalena, pe cei doi la Emaus ... M-a atins și m-a iubit!!! Mi-a iertat păcatele și greșelile! Șiiii ... în ziua de Paști, m-am spovedit!!!

(Toți colegii bat din palme. E. o mai îmbrățișează o dată. O îmbrățișează și PR)

PR.: e frumos că i-ai dus și pe bunici la Biserică .. sper să se fi lăsat atinși și ei ... sper!

E.: E minunată povestea adevărată a Iasminei ... cât sunt de bucuroasă că Isus a ascultat rugăciunile familiei mele ... convertirea Iasminei mă duce cu gândul la convertirea Sfântului Paul. Era atât de rău, atât de înverșunat împotriva creștinilor ...

Scena II: convertirea lui Paul

(P., PP și Al merg înspre Damasc)

PP.: o să prindem toți creștini! O să-i prindem pe toți cei care defăimează legea lui Moise și o să-i ducem la Ierusalim! Ce victorie! O să intră cu ei înlănțuiți în cetate! Ce victorie!

P.: Abia aștept! *(rămîne să beie apă, mai în spate)*

PP.: Saul, vii? De ce încetinești? Te înspăimântă datoria? Haide ... Sau te-a doborât căldura!

P.: m-a doborât căldura! *(bea apă și este izbit de lumină)*

I.: (i se arată în persoană) Saule, Saule, de ce mă prigonești?

P.: (cade la pământ, cu fața în jos și strigă tare) Cine ești, Doamne?

I.: Eu sunt Isus, pe care tu îl prigonești. Dar ridică-te, intră în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci.

P.: *(se ridică, își dă seama că este orb)* Sunt orb, sunt orb. Prietene, sunt org! Isus mi-a luat vederea! Duceți-mă în cetate! Repede! *(PP. Se apropie, îl ridică, îl însoțește în cetate)*

(P. este dus în cetate și este vizitat de Anania)

A.: *(punându-și mâinile peste el)* Frate Saul, Domnul Isus, care ți-a apărut pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să-ți recapeteți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt.

Pov.: Îndată au căzut de pe ochii lui un fel de solzi, și-a recăpătat vederea., și, ridicându-se a fost botezat. Saul a rămas câteva zile la Damasc și îndată a început să predice în sinagogă despre Isus.

Scena III: la ora de religie

I.: ce deosebită este convertirea lui Saul ...

E.: și el a avut de suferit mult pentru Cristos și a predicat păgânilor!

PR.: Sunt istorii minunate care ne învață să ne lăsăm conduși mereu de lumina lui Cristos! Și exemplele pot continua: e minunat și fragmentul în care Isus apare apostolilor pe malul mării Tiberiadei ... și trimiterea lor în misiune ... și înălțarea ... Este o bogăție nesfârșită evanghelia ... nu-i așa?

Încheiere

Cântec

Oferirea simbolului pascal